

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne ozira. — Za osnanila plačuje se od štiritopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Učiteljsko gmotno stanje na Goriškem.

S Tolminskega, 14. novembra.

Predno preidemo k učiteljskim plačam od leta 1870. naprej do leta 1898., dovoljeno naj nam bode sledeče omeniti:

V 20 letih so živež, stanovanje in sploh vse potrebščine, ako ne več, vsaj za tretjino gotovo dražje postale. To je neovrgljiva resnica, koja vsakdo čuti, osobito pa družinski oče. In ni čuda, da so se vse potrebščine tako podražile. Vzrokov temu je mnogo: Slabe letine, višje colnine, vedno večji davki in mnogovrstne visoke doklade na užitnino, hišno-razredni- in hišnonajemni davek in vse visoke doklade na ta davek itd. Vse to pa zadene v prvi vrsti in najbolj konsumenta. Ni čuda tedaj, da prosijo učitelji pomoči, zboljšanja gmotnega stanja v razmerju z vedno naraščujočo draginjo, kar se je uvaževalo v vseh družih deželah Avstrije za vse stanove. Izboljšavale so se plače od časa do časa učiteljem na Štajerskem, Kranjskem, v Trstu in okolici in tako po celi Avstriji. Izboljšale so se plače duhovščini, državnim uradnikom, slugam, poslom, delavcem itd.

Kako pa se je izboljšavalo nam učiteljem na Goriškem vsled naših milih prošenj in spomenic brez konca in kraja? Tu naj govoré fakta, postava in številke brez kakega napada, brez kojega žaljenja!

Ob jednom se pa tudi zavarujemo pred sumničenjem in očitanjem nekotih naših cenjenih listov ter slovesno in odločno protestujema, da bi bili mi v izdajalski službi vlade proti lastnemu narodu, čegar verni sinovi smo in ostanemo do zadnjega dihljaja. Mi nočemo pognati na boben zemljišča in hiše vseh naših posestnikov ter nočemo jesti kruha, ki bi bil namočen v krvavem znoju kmetskega trpina, kar nam očita cenj. „Soča“ v št. 89. A mi dobro vemo in znamo, da tudi naše, sicer ubogo ljudstvo noče, da bi njeno zvesto in delavno učitelstvo krvavelo v pomanjkanju in v stradanju. Sedaj pa na delo.

I. Postava od 10. marca 1870 § 22. se glasi: Najmanjši znesek letne plače, katerega ima učitelj pravico tirjati, znaša v občinah I. vrste 600 gold., v občinah II. vrste 500 gld., v občinah III. vrste 400 gld. in v občinah IV. vrste 300 gld.

Dalje se glasi § 32. te postave: Ravnatelj ali nadučitelj tiče opravilna doklada, katera znaša v občinah I. in II. plačne vrste za one 300 gold., za te 200 gold., v občinah III. plačilne vrste za ravnatelje 200 gld., za učitelje 100 gld., za nadučitelje 50 gld., katero lahko v enakih odplačilih s stalno plačo vred potegnejo. Kjer obstoje plačne stopinje, stopi imenovani ravnatelj ali nadučitelj ob jednom na najvišjo plačno stopinjo.

§ 33. se glasi: Kdor katero šolo vodi, ima pravico zahtevati stanovanje, obsegajoče najmanj dve sobe in potrebne pristranske prostore, katero se mu ima odkazati, če le mogoče v šolskem splotju samem. Če se mu ne more najeti, gre mu odškodnina za stanovanje, katera znaša v občinah I. in II. plačne vrste 40%, v občinah III. plačne vrste 30%, v občinah IV. plačne vrste pa 20%, najmanjše letne plače v dotični občini.

Potrebna opazka k tej postavi, po kateri je imel nadučitelj-voditelj letnih dohodkov v občini I. plačne vrste: Plača 600 gold., opravilna doklada 300 gld., odškodnina za stanovanje 240 gl., skupaj 1140 gld. in petletnina kakor dandanes. In res imajo in uživajo stari učitelji iz te dobe take postavne dohodke, n. pr. g. Širca v Tolminu. Umevno, da mi teh dohodkov starim gg. tovarišem ne zavidamo, še privoščimo jim, le konstatovati hočemo s tem stvarno in faktično dejanje.

II. Postava od 16. oktobra 1875, po kateri so se nekotni paragrafi prejšnje postave spremenili in sicer se glasi § 22.: Najmanjši znesek učiteljeve plače znaša v občinah I. plačne vrste 600 gld., v občinah II. plačne vrste 500 gld. in v občinah III. plačne vrste 400 gld.

Dalje se pa glasi § 32. te postave: Ravnate-

ljem ali nadučiteljem tiče opravilna doklada, katera znaša v občinah I. in II. plačne vrste za one 200 gold., za te 100 gold., (sic že 100 gold. manj), v občinah III. plačne vrste za prve 100 gl., za druge 50 gold., (že zopet 100—150 gold. manj), katero lahko v enakih odplačilih s stalno plačo vred prejema.

Potrebna opazka k tej postavi, po kateri je sicer IV. plačilni razred odpadel, a odpadli so na drugi strani tudi izdatno dohodki opravilnih doklad: Odškodnina za stanovanje je ostala še ista iz prejšnje postave. Tako je dobival sedaj nadučitelj-voditelj v občini I. plačne vrste: Plača 600 gld., opravilne doklade 200 gld., odškodnina za stanovanje 240 gld., skupaj 1040 gold. Tedaj 100 gld. na leto manj! Tako so dobivali učitelji-voditelji tudi v ostalih plačilnih občinah manj. (Dalje prih.)

V Ljubljani, 16. novembra.

Položaj na Ogerskem je precej sličen položaju grofa Badenija mej slovito debato o pogodbenem provizoriju. Že štiri tedne traja na Ogerskem najhujša obstrukcija in govorniki tekmujejo med seboj, kdo bo dalje govoril in kdo bo Banffyja ter njegovo večino strastnejše pobijal in napadal. Vloge, katere sta igrala pred jednim mesecem grof Thun in baron Banffy, so se povsem zamenjale. Pred jednim mesecem se je vedel baron Banffy na Dunaju sila samozavestno ter je celo naravnost zahteval, naj mu pove Thun rok, do katerega misli parlamentarnim potem dognati pogodbo. Danes visi baron Banffy v zraku, njegov parlament obstruira, razprava o pogodbi je povsem prenehala, avstrijski parlament pa posluje redno. Sedaj more grof Thun vprašati Banffyja s še večjo samozvestnostjo: „Do kdaj? — sicer...!“ Banffyju se godi jako slabo. Ako se bodo ponavljali tudi v indemnitetni debati govori, kakoršni so se slišali mej debato za dnevni red, kakoršen je bil govor posl. Oskarja Ivanke, so ure Banffyjevega ministerstva že štete.

LISTEK.

Mia carissima!

Spisala Žiška
(Konec.)

„Ah, da, dolgčas je, dolgčas“, pritrjevala je tenka poštarica vaški učiteljici ter ji dajala znamke. „Pet, kaj ne, gospodična?“

„Dà, prosim“, rekla je leno le-ta in štela denar.

„Tako! Petindvajset krajcarjev! — Eh, dolgčas je res v tem gnezdu! Kako sem si prej želela postati samostojna, a zdaj!? Haha! hvala za tako samostojnost! — Kaj pa imam od življenja?! — Nič!“

„Oh, dà, res, res, ničesar nima človek tu! Čez leto je bilo že še, malo se je šlo na sprehod, tedaj se je vender še kdo iz sosedstva zmotil sem-kaj, a zdaj, po zimi, ni družega tu ko sneg in mraz.“

„Dà, po leti je bilo še! — Tedaj ko je bila tista glumačka družba, je bilo tako živahno! Sicer ni bilo nič vsa ona komedija, pa vender! — Bolje nekaj ko nič!“

„Dà, dà, takrat je bilo vender malo premembe, a zdaj...! A propos, gospica Vam je li kaj znano... ste že kaj čuli?...“

„Kaj pa?“

„Tako? — No, seveda pri nas, na pošti, se vse prej zve. Pa spominjate se morda še one Mihčeve Lenke, ki je tedaj pri onih živih podobah igrala ulogo Marije?“

„A tista... Aha, poznam jo, spominjam se.“

„No od tiste se menijo zdaj po vasi čudne stvari. Pravijo, da s tistim italijanskim glumačem, ki je igral Krista... i no, da ni vse v redu... Saj me razumete?“

„A-a-a!... Razumem, razumem! Glejte, glejte, to vam je cel romanček! — Kaka pikantna novica za to pusto Boštanjko vas!“

„Kaj ne, kaj tacega! Pa to bi še bilo to, ali zdaj, pravijo, da se je dekletu še mešati začelo vrh vsega.“

„A-a-a?...“

„Da, ravno prej bil je župan tukaj. Pritoževal se je, koliko ima posla in zdaj mora še skrbeti za to, da se dekletu odpravi v Ljubljano v blaznico. Meša se ji neki prav hudo in znala bi postati nevarna.“

„Hm, čudno, čudno!...“

„Da, čudno. I no, meni se dekletu smili. Prav res ni, kar je storila, a vender, vsi smo ljudje...“

„Revica! — Spominjam se še, kako lepa je bila tedaj, oni krasni poletni večer v magičnem svitu gori ne odru... Škoda dekleta!“

„Škoda res!“

* * *

Lenko so res odpeljali v Ljubljano, pa že čez par tednov poslali so jo zopet domov. Ozdravela ni, duh ostal ji je temen, ali bila je tiha in mirna.

Spočetka so se ji posmehovali ljudje, stara nje mati preslišati morala je marsikako grenko za-

radi nje, pa pozabili so s časoma na njo in navedili se je, če je tiho nemo stopala skozi vas.

Stara Mihčevka je jokala, da so ji skoraj oslepele oči, jokala je, a kaj, saj ni nič pomagalo. Vdala se je in potrpežljivo tešila drobno majčkino dekletce, ki je kričalo v zibel. Navadila se je slednjič tudi ona na vse in rada je imela malo, prijazno Lenčico — svojo unučico.

Hči pa je delala kakor po navadi. Ni se brigala za nikogar, mirno in tiho je storila, kar se ji je odkazalo. Včasih se je zasmijala, nepremično zrla tja proti gozdu in mrmrala: Mia carissima, mia carissima!...

Za otroka se ni brigala dosti, le včasih, kadar stare Mihčevke ni bilo doma, vzela je dekletce in šla z njim venkaj iz vasi na trato, vsela se na kak tram in strmo gledala pred sé.

In prišli so vaški otroci, skakali krog nje in kričali: „Mia carissima!“

Navadno je kmalu pritekla stara Mihčevka za njo in vzela ji otroka z rok, zagrozila se je tudi nagajivim dečakom, naj dajo mir in naj ne dražijo njene hčere.

Ti se niso mnogo zmenili za nje prepoved, ampak vselej, kadar se je pokazala Mihčeva Lenka, kričali za njo: „Mia carissima, mia carissima!“

In ljudje so se navadili na to ime, in zdaj vsak nazivlje nekdanjo Mihčevo Lenko le: „Mia carissima!“

Afera Dreyfus je prišla predvčerajšnjim tudi v parlamentu na vrsto. Socijalist Fournière je interpeliral vlado, ker preganja pisatelja Gohierja radi knjige „Armada proti narodu“. Fournière je grajal, da se samo armado tako štiti in brani, dočim se sme najvišji sodni dvor blatiti. Vojaštvo ima strastne zagovornike, sodniki pa nikahih. Gohierja preganjajo, ker želi to neki senator, prav kakor so preganjali Zolo, ker je to zahteval neki klerikalni poslanec, in vendar je Zola sijajen pisatelj ter je na čast francoski literaturi. Tu je nastal velik škandal. Klerikalci in socijalisti so se stepili, se psovali, dokler ni posegla vmes straža. Dupuy je branil vlado, češ, da pavšalni sumničenj o poštenju armade ne more dovoliti, ter da zato preganja razne liste in pisatelje. Socijalist Breton je predlagal, naj se odpravi zakon proti anarhistom, ki podpira le reakcijo.

Pariška mirovna pogajanja se morda danes že končajo, oziroma pretrgajo. V Washingtonu so izgubili že potrpljenje s Španci, ki delajo vedno nove ugovore zahtevam Združenih držav. Ameriški zastopniki so dobili sedaj nalogo staviti Špancem ultimatum, da se vrše pogovori samo o tem, kako naj se izroči Filipini Ameriki, sicer naj se konference pretrgajo. Španci morajo torej molčati, vsak ugovor, vsak protest je prepovedan, Amerikanci pa le diktirajo. Morda dobi špansko-ameriška vojna še dodatek. Mornarični tajnik Long je dobil povelje, naj poskrbi, da se popravijo nemudoma vse bojne ladije v Brooklynu ter se pripravijo za vsak slučaj. Admiral Schley študira bajt že načrte, kako bi se zgrabila Španija v Evropi. Severna Amerika grozi torej z novo vojno, ako se Španija radovoljno ne uda ter ne odstopi poleg drugega tudi Filipini. Ako ne da Španija sama Filipin, hočejo se jih polastiti Amerikanci z bojno silo. To se jim kmalu posreči, ako so zadovoljni s tem tudi domačini, sicer bi bile težave večje. Bržčas pa ima pripravljanje ladijevja samo ta namen, zastrašiti Špance.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, dne 15. novembra.

Seji, katere se je udeležilo 24 obč. svetnikov, je predsedoval župan Hribar, ki je imenoval overovateljem zapisnika obč. svetnika Lenčeta in Zabukovca.

Župan Hribar je naznanil, da je umrla nadvojvodinja Marija Antonija, velika vojvodinja toskanska in prosil dovoljenja, da na najvišjem mestu izrazi sočutje obč. sveta, čemur so občinski svetniki, ki so župana stoji poslušali, soglasno pritrdili.

Dalje je župan naznanil, da je v Brnu umrl gosp. Aleksander Malič volil mestni občini znesek 100 gld., kateri je župan dodal glavni ubožnega zaklada. V znak pijetete so obč. svetniki vstali raz sedeže.

Napoved je župan prečital dopis kranjske hranilnice, katera je z njim naznanila, da Virantovega vrta ne proda, — naznanil, da je bivšemu polkovniku pešpolka št. 17. čestital na njega povnanju, za kar se je ta zahvalil s pismom, v katerem se je kar najlaskaveje izrazil o pešpolku št. 17 povdarjaje, da je Ljubljana nanj lahko ponosna — in končno naznanil, da je umrl mestni policijski vodja Ivan Izanc.

Po prečitani in odobrenju zapisnika zadnje seje je prišlo koj na razpravo poročilo personalno-pravnega in finančnega odseka o službeni pragmatiki za uradnike in sluge mestne občine ljubljanske in pa o preuredbi dejavnostnih prejemkov mestnih uradnikov.

Poročevalec obč. svet Svetek je pojasnil veliki pomen službene pragmatike s katero se natančno določajo dolžnosti in pravice uradništva in zajedno, — neglašajoč, da jamstvo za dobro in točno delo je zagotovljena eksistenca, — nasvetoval tudi uredbo plač mestnih uradnikov in premembu sedanjega statusa.

Občinski svet je v svoji seji dne 5. januarja 1893. l. sklenil sedaj veljavno uredbo plač mestnim uradnikom, pri čemer se je zlasti oziral na plače državnih uradnikov, kakor so bile vrejene z zakonom z dne 15. aprila 1873. Dasi se je že takrat naglašalo, da tudi ta uredba, ki je izdatno zboljšala gmotno stanje mestnih uradnikov, glede na dragino stanovanj in živil nikakor ni zadostna, spremenile so se razmere od leta 1895. semkaj še neugodnejše. Ljubljansko uradništvo prenašati mora namreč vse posledke potresa. Ako pa je državna uprava prišla do prepričanja, da se morajo državnim uradnikom sploh zvišati plače, češ, da sedanjih njihovi prejemki nikakor ne zadostujejo več za stan primerno preživljanje, velja to zlasti za ljubljansko — in seveda tudi mestno — uradništvo. Drž. zbor je v svoji seji dne 13. decembra 1896. leta sprejel zakon, po katerem se preurejajo dejavnosti užiti državnih uradnikov, kateri je že stopil v veljavo.

Skoro vsa mesta plačujejo svoje uradnike veliko bolje, ko Ljubljana.

Glede mest, ki plačujejo svoje uradnike bolje, je pripomniti, da so vsa mesta šele v poslednjih petih letih (Solnograd na pr. predvanskem, Linciani, Trst leta 1895., Krakovo šele letos) uvela sedanje dejavnostne užitke. Ne more pa biti dvojbe, da bodo tudi ostala mesta — pa naj so manjša ko Ljubljana — morala slediti njihovem vzgledu, ker to sedanje okoliščine nujno zahtevajo.

Kar se dejavnostnih užitkov tiče, treba je opozoriti, da se konceptno in pa stavbno osobje povsod plačuje neprimerno bolje ko v Ljubljani, kar svedoči, da so si druga mesta že pridobila iste žalostne izkušnje, kakor v poslednjih letih Ljubljana, in da so zato, ako so sploh hotela dobiti sposobnih uradnih moči za ti dve stroki, primorana bila dejavnostne užitke za dotične službe prav izdatno povišati.

Bolje ko v Ljubljani plačujejo se drugod tudi knjigovodski in blagajnični uradniki, vendar pa tu razmerna razlika ni tako velika; pisarnično osobje, od katerega se zahteva manj študij, katero je torej lažje dobiti, pa se tudi drugod plačuje razmeroma tako, ko v Ljubljani; dočim se glede zdravstvenega osobja ne more dobiti prave primerjalne podlage, ker tu prihajajo v poštev druge okoliščine — zlasti vprašanje postranskega zaslužka — ki so v vsakem mestu različne.

Vsekakor je občinskemu svetu ljubljanskemu nastala dolžnost zboljšati gmotno stanje mestnih uradnikov. Vpraša se le, v kakšni meri naj se to zgodi, da bode finančnemu stanju mesta primeru in službenim razmeram v korist.

Kar se poslednjih tiče, more biti skrb mestne uprave, da pridobi sposobnih uradnikov, ki bodo v vsakem oziru kos svojim nalogam. Nekatere mestne občine — Černovci, Krakovo, Praga, Solnograd, Trst in Gradec — uravnale so zato dejavnostne užitke svojim — zlasti konceptnim in stavbnim — uradnikom tako, da so precej višji, ko pri državi v čimovnih razredih z istim delokrogom; mesto Lvov pa ima nasvet na prav izdatno zvišanje dejavnostnih užitkov svojim uradnikom ravno sedaj v posvetovanju. Imenovane mestne občine storile so to zato, da jim je mogoče dobiti prvih močij, katere bi sicer gotovo rajše vstopale v državno službo, kjer imajo vsaj upanje do napredovanja. Iz istih razlogov bilo bi želeli, da bi tudi mestna občina ljubljanska ravnala tako; vendar pa to glede na njeno finančno stanje ni mogoče. Vsekakor pa je potrebno, da so ljubljanski mestni uradniki vsaj tako plačani, kakor državni, kajti sicer bi mestni občini — vsaj za glavne upravne stroke — nikakor ne bilo mogoče dobiti sposobnega uradniškega osobja.

Z ozirom na vse nasvetuje odsek, naj se uradniške službe razdele na sedem čimovnih razredov z naslednjimi prejemki: I. čin. razr. plače 2400—2700 in 3000 gld. ter dejavnostne priklade 350 gld.; II. čin. razr. plače 1800—2000 in 2200 gld. ter dejavnostne priklade 300 gld.; III. čin. razr. 1400—1500—1600 gld. ter dejavnostne priklade 250 gld.; IV. čin. razr. plače 1100—1200—1300 gld. ter dejavnostne priklade 200 gld.; V. čin. razr. plače 880—960—1040 gld. ter dejavnostne priklade 180 gld.; VI. čin. razr. plače 675—750—828 gld. ter dejavnostne priklade 150 gld.; VII. čin. razr. plače 480, oziroma 600 gld. V prvi čimovni razred spada prvi magistratni svetnik z naslovom ravnatelja magistratnih uradov;

v drugi: magistratni svetnik, stavbeni svetnik, knjigovodja, magistratni policijski svetnik, zdravstveni svetnik ter upravitelj vodovoda in elektrarne; v tretji: magistratni tajnik, prvi mestni komisar, mestni inženir, blagajnik in tržni nadzornik; v četrti: konceptni pristav, drugi mestni komisar, stavbni pristav, knjigovodski revident, blagajnični kontrolor, policijski komisar, policijski zdravnik, mestni živinozdravnik z naslovom klavničnega nadzornika, registrator, ekspeditor in protokolist;

v peti: koncipist, stavbni asistent, knjigovodski oficijal, blagajniški oficijal, policijski oficijal, mestni zdravnik, klavnični oskrbnik, pisarnični oficijal, prvi strojnik in monter mestnega vodovoda, elektrarniški knjigovodstveni oficijal, prvi strojnik in monter mestne elektrarne in mestni vrtnar;

v šesti: cestni nadzornik, knjigovodski asistent, blagajnični asistent, policijski kancelist, pisarnični kancelist, drugi strojnik mestnega vodovoda in drugi strojnik mestne elektrarne;

v sedmi: konceptni praktikant, knjigovodski, blagajnični in policijski praktikant ter dvoje pisarničnih praktikantov.

Konceptni uradnik prvega čimovnega razreda se v mnogih mestih imenuje „pisarnični ravnatelj“, v Trstu „dirigente“. Ta naslov je tudi čisto opravičen in je že v njem obsežen delokrog tega uradnika, ki je zlasti po našem občinskem redu kot uradni namestnik županov poklican, da izvršuje vrhovno vodstvo vsega magistratovega poslovanja. Da župan tega, pa naj bi tudi najboljšo voljo imel, zaradi mnogih reprezentativnih dolžnostij storiti ne more, umevno je samo po sebi; poleg tega se pa osebe na županskih stolicah tudi menjavajo, v tem ko prvi konceptni uradnik pomeni stalnost v vodstvu magistratnih uradov. Ker bi pa ta uradnik v smislu tretjega odstavka § 72. občinskega reda v magistratnih sejah izgubil pravico do glasovanja, ko bi se njegov službeni naslov glasil „ravnatelj

magistratnih uradov“, se bo glasil „magistratni svetnik z naslovom ravnatelja magistratnih uradov“.

Pri drugem čimovnem razredu so se načelnikom stavbnega, redarstvenega in zdravstvenega urada priznali naslovi svetnikov. Ta nasvet utemeljen je že z besedilom § 24. občinskega reda, ki ad c) govori o „magistratnih svetovalcih“. Službeni naslov načelnika redarstvenega urada moral bi se zato glasil „magistratni policijski svetnik“, da kot pravoznanec v smislu § 72. občinskega reda obdrži pravico do glasovanja v magistratnih sejah.

V tretji čimovni razred je uvrščen tržni nadzornik zato, ker ima važnejšo in odgovornejšo službo, ko prvi mestni komisar, v čegar področje so doslej spadale tržne zadeve in ki je uvrščen tudi v ta čimovni razred.

V četrti čimovni razred je uvrščena nova služba policijskega komisarja. Ako je v tem razredu drugi mestni komisar, opravičeno je, da se vanj uvrsti tudi drugi policijski uradnik z enakim službenim naslovom. Sploh po družih mestih naslov komisarja pomenja nižji čin in se nikdar ne rabi za uradnike najvišjih treh razredov, zlasti pa ne za načelnika redarstvenega urada, kakor doslej pri nas.

Denarni efekt to preuredbe in tega zvišanja dohodkov bo naslednji. Plače bi znašale 62.280 gld. Ta znesek se bo seveda spreminjeval in bi mogel po 10 letih v najneugodnejšem slučaju znašati k večjemu 70.150 gld., kar se pa gotovo nikdar ne zgodi. V primeri s sedanjo potrebnostjo v znesku 53.900 gld. se torej zviša izdatek za 3380 gld.

Ta znesek zamore mestna občina pri vsakom letnem rednem svojem gospodarstvu, ako se pomisli, da bode s tem ustanovila dobro in zanesljivo uradniško organizacijo, prav lahko utrpeti. Pa tudi poviški po petih in desetih letih niso tako izdatni, da bi vzbujati zamogli skrb; vsaj ni dvojbe, da se bodo dohodki mestne občine — pri mestni blagajnici in pri mestnih podjetjih — tem bolje množili, čem bolje se bode večalo mesto. Z osobjem, ki ga nasvetujem po novi organizaciji, bode se pa — ne da bi bilo treba pomnožitve, zamoglo izhajati dolgo vrsto let.

Po tem utemeljevanji je poročevalec stavil naslednje predloge:

1. Predložena službena pragmatika za uradnike in sluge deželne stolnega mesta Ljubljane se sprejme.

2. Ta službena pragmatika stopi v veljavo dne 1. decembra t. l.

3. Vsi mestni uradniki v službah, ki so že doslej sistemizovane bile, ostanejo v teh službah, vendar pa se jim vpošteva čas definitivnega službovanja v istem čimovnem razredu od imenovanja, ki se je zvršilo na podlagi reorganizacije mestnih uradov z dne 5. januarja 1893. l. Vse novostemizovane službe pa se razpišejo z enakimi pogoji s kompetenčnim rokom do dne 15. decembra 1898. l.

4. Uslužbencem, ki so sedaj v sistemizovanih mestnih službah stalno nameščeni, a niso uvrščeni v noben čimovni razred, dobe, ako se uvrste v kakšen čimovni razred z manjšimi prejemki, nego jih že imajo, dopolnilno doklado v znesku te razlike. Dopolnilna doklada se jim pa izplačuje samo toliko časa, dokler ne dobijo vled napredovanja v višjo plačilno stopinjo enakih ali višjih prejemkov.

5. Dovoljevanje kakoršnihkoli drugih nagrad za izredno službovanje, kakor onih, do katerih daje pravico službena pragmatika, se popolnoma odpravi. Izjema velja le za zapisnikarja pri sejah občinskega sveta ter magistratnega gremija in pa pri važnejših odsekovih sejah, h katerim ga od slučaja do slučaja pošlje župan.

6. Načelno se določa, da bodi magistratni tajnik vedno tudi predsedstveni tajnik. Kadar pa to iz tehničnih razlogov ni mogoče, in se opravi predsedstvenega tajnika izročé uradniku nižjega čimovnega razreda, tedaj zadobi ta uradnik pravico do tolikošne osobne doklade, kolikor iznaša razlika mej njegovimi in pa mej sistemizovanimi dejavnostnimi užitki magistratnega tajnika na najnižji stopinji III. čin. razreda.

7. Upravitelju vodovoda in elektrarne dovoljuje se poleg njegovih dejavnostnih užitkov iz dohodkov mestnega vodovoda še letni prispevek 300 gld. za vožnjo k zajemalnici v Kleče.

8.) Za oskrbovanje mestnih vojašnic, kadar je pridrženo jednemu uradniku, ki ima referat o vojaškem nastanjanju, more obč. svet dovoljevati posebne nagrade.

9.) Dejavnostnih užitkov upravitelja vodovoda in elektrarne zaračunava se polovica pri mestnem vodovodu, polovica pa pri mestni-elektrarni; dejavnostnih užitkov mestnega živinozdravnika z naslovom nadzornika klavnice pa polovica pri mestni blagajnici in polovica pri klavnici. Dejavnostni prejemki klavničnega oskrbnika zaračunavajo se vsi pri klavnici.

Obč. svet. Turk je vprašal, zakaj se tudi mestnim slugam ne izboljšajo dohodki in kje se dobi pokritje za novi izdatek, kateri nastane vled regulacije uradniških plač.

Obč. svet. Lenčeta izjavil je v imenu trgovcev in obrtnikov, ki so člani obč. sveta, da bodo glasovali za zvišanje plač, ker sedanje plače niso več časa primerne in ker je le tako mogoče dobiti dobro in marljivo uradništvo. Dasi bode znani kužni list najbrž ogenj in žveplo pljuval na obč. svet, se

regovci in obrtniki dotičnih nemškutarjev ne bodo ostrušili in glasovali po svojem prepričanju.

Župan Hribar je pojasnil, da so se slugam žele lani zvišali dohodki in obžaluje, da obč. svet takrat ni bil tako ženerozen kakor sedaj, izjavil, da je od one regulacije poteklo še tako malo časa, da se ni upal priti z novim predlogom.

Poročevalec obč. svet. Svetek je glede pokritja stroškov za regulacijo izjavil, da se pokrijejo iz mestnih dohodkov, da pa se vsled tega ni bati, da se ne ohrani ravnovesje v obč. gospodarstvu.

Po kratki specijalni debati je obč. svet soglasno sprejel vse predloge, na kar je župan Hribar izrekel pričakovanje, da uradništvo z vestnim in natančnim izvrševanjem dokaže, da je zaslužilo naklonjenost obč. sveta. (Konec prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 16. novembra.

— (Neslana polemika.) „Soča“ nadaljuje svojo polemiko zaradi stališča, katero smo zavzeli glede abstinence slovenskih deželni poslancev goriških in glede učiteljskih plač. Tudi v danes došli številki nismo našli prav nobenega argumenta, kateri bi nam bil dokazal, da smo goriškim poslancem alabo svetovali. „Soča“ na naša izvajanja ne ve drugega odgovoriti, kakor da hujskamo, da smo najemniki in agitatorji grofa Goëssa, in kar je tacihi neslanostij še več. Nam se ne zdi vredno na to odgovarjati. Naše prepričanje je slej kakor prej, da storé slovenski deželni poslanci goriški veliko politično hibo, ako nadaljujejo abstinenco, napako, katara utegne imeti zle posledice, zlasti ker „Sočino“ manevriranje z deželnim šolskim zalogom ni na učiteljstvo naredilo prav nobenega utisa in ga tudi narediti ne more. Ako hočejo slovenski poslanci toliko časa nadaljevati abstinenco, da bodo Lah privolili v ustanovitev deželnega šolskega zaloga, se zna zgoditi, da bodo nekega jutra vstali in našli hišo v plamenu. Povdarjali smo že jedenkrat, da se na Goriškem nekaj pripravlja in dokaz tega so nam mnogoštevilni dopisi, katere dobivamo in ki so čisto taki, da jih nečemo priobčiti, dasi razodevajo veliko nezadovoljnost ljudstva z obstoječimi razmerami. „Soča“ se jako moti, ako misli, da je nam Goriška „z devetimi pregrajami zaplankana dežela“. Goriške razmere so nam prav dobro znane, dosti bolje, kakor „Soči“ kranjske in zato lahko rečemo, da je zavladata v Goriški velika nezadovoljnost, ker poslanci ne opusté abstinence in boja za izboljšanje učiteljskih plač nečejo prenesti v deželni zbor, kar bi toliko laglje storili, ker bi vsako neljubo jim stvar lahko preprečili s tem, da bi se od glasovanja absentirali. To je vse, kar imamo „Soči“ odgovoriti. Zabavljice pa nas ne dosežejo, kakor naših dopisnikov, ki so ravno tako spoštovanja vredni rodoljubi, kakor gospodje pri „Soči“, ne doseže psovnanje, da so najemniki Goëssovi in Coroninijevi.

— (Opera „Halka“.) ki se je pela včeraj s prelepim uspehom, se bode v petek, 18. t. m., ponavljala. Ker pridejo pred božičem še nekatere Verdijeve opere lanskega repertoarja na vrsto, se bo pela „Halka“ samo še v petek, na kar opozarjamo slavno občinstvo. Še v decembru pa pride na vrsto Wagnerjev „Lohengrin“, kmalu po novem letu pa Čajkovskega „Pikova dama“.

— (Slovensko gledališče.) Kar je Čehom „Prodana nevesta“, to je Poljakom „Halka“, kar je prvimi Smetana, to je drugim Moniuszko — in odkar goji slovensko gledališče opero, poznamo oba genijalna skladatelja tudi mi, in znani sta nam njiju najpopularnejši, najpriljubljenejši operi, ki sta razglasili imeni skladateljev križem sveta. Z globokim spoštovanjem in s ponosom izgovarjajo severni naši bratje ti dve imeni, in tudi mi, kadarkoli smo čuli njiju operi na slovenskem odru, smo se z radostjo in občudovanjem divili prekrasnim tem biserom operne glasbe. Tako tudi včeraj, ko so prvičrat v tekoči gledališki sezoni peli Stanislava Moniuszka „Halko“. Kar je treba grajati pri mnogih, mnogih operah, tega ne moremo zamolčati tudi pri „Halki“ — to je namreč libreto. Dejanja je v tej operi tako malo, da nima pravice, obsežati štiri akte, čisto brezpotrebno se nam zdi zlasti tretje dejanje. A Moniuszko je nadel razpredenemu besedilu toliko krasno, bogato, živahno in raznobarvno godbo, da izigne v nji ta nedostatek in da nimamo mnogo časa, o njem razmišljati. Godba „Halka“ je taka, da nikjer ne dolgočasi. Že ouverture sama je pisana jako duhovito, zlasti upliva mogočno na poslušalca nje razkošni konec. Včeraj jo je igral orkester pod izbornim vodstvom neumornega kapelnika g. Beniška tako, da ga je odlikovalo občinstvo s posebnim aplavzom. Duhovitost skladateljeva se kaže v tem, da zna naslikati v godbi značaje posameznih oseb, da razlaga v kompoziciji, kar je povedal in hotel povedati libretist. Velika napitnica v prvem dejanju, prelepi terti,

v narodnem duhu pisana uvodna pesem Halkina, potem duet Halka in Januša, v drugem dejanju nežna, sentimentalna Halkina pesem: „O, da bi s škranjčkom...“, potem Jontkova arija, karakteristični mešani zbori tretjega in četrtega dejanja ter duhovita, pretresujoča pesem Jontkova: „Ko sva bila še otroka...“. To so pač stvari neprecenljive muzikaliske vrednosti, ki dajejo „Halki“ bogato ceno ter nam zvené kot nekaj svojega, kot nekaj originalnega. — Včeraj so peli „Halko“ splošno dobro. Kraljevski točaj Pomjan je bil g. Fedyczkowski, ki je v izborni maski in fini igri častno vršil svojo partijo. Gdč. Štastna je bila lepa Zofija, ki je prav dobro pela in primerno igrala. Gosp. Nolli je pel in igral s priznano spretnostjo in v nemo Januša ter je žel za izrazovito petje arije v prvem dejanju poseben aplavz. Poleg njega in g. Fedyczkowskega nam je najbolj ugajal g. Ras-ković, ki je pel Jontka s tolikim čutom, da ga je občinstvo odlikovalo v drugem in zadnjem dejanju s posebnim ploskanjem. Gdč. Stropnická je bila včeraj slabo razpoložena ter je bila kot Halka lepša v maski, nego v petju. Vendar je zbudila v drugem dejanju po dolgi svoji pesmi specialen aplavz. Tudi g. Kronovič, ki je pel ulogo Dziembe, ne moremo posebno pohvaliti, ugajal pa nam je g. Rus v raznih manjših ulogah Zbor, ki ima zlasti v tretjem in četrtem dejanju važno in teško nalogo, je pel dobro in včasih prav lepo, da mu sodi priznanje. Mazurka v prvem dejanju ni bila posebno zgledna. Uprizoritev je bila dostojna, da bi se le nekdo tako neusmiljeno ne igral z lučjo. V zadnjem dejanju n. pr. je zasvetil zeleni mesec, kakor bi ga kdo izprožil iz puške. — V celoti je „Halka“ povsem uspela, le žal, da ni bilo gledališče bolj obiskano. Videli smo mnogo praznih prostorov. Prihodnjič, upamo, bo vse boljše. — a —

— („Slovensko planinsko društvo“) ima jutri, dne 17. t. m., zabavni večer, ne danes, kakor se je včeraj po neljubi pomoti naznanilo. Začetek ob 8 uri zvečer v „Narodnem domu“.

— (Obed za lastno ceno) oddajala bode kuharska šola društva „Gospodinske šole“ v Ljubljani od 1. decembra dalje, onim ki se naroče mesečno. Cena obedu (juha, meso s prikuhami, pečenka oziroma močnata jed) določena je na dan po 35 kr. za osebo, ali mesečno 10 gld. 50 kr. Število je določeno do 15 abonentov. Obed se bode dajal ali v lastni obednici ali pa na dom. Pijača se ne bode prodajala, vendar se onim naročnikom, ki obedujejo v šolski obednici poskbi na željo pijača iz gostilne. Ker je otvoritev kuharske šole s prvim decembrom odvisna od tega, da se do 25. novembra zglašijo najmanj deset mesečnih abonentov, prosi društveni odbor, da oni, ki žele dobivati obed, prijavijo svoje oglase čimprej društvenemu odboru. Ustmeni oglasi sprejemajo se in nadaljna pojasnila dajejo se v društvenih prostorih na Rimske cesti št. 9 prtično, vsak dan razven nedelje. V pojasnilo bodi povedano, da društvo s to napravo noče delati nikomur konkurence, temveč ustreči le mnogostranski želji in potrebi po taki kuharski šoli.

— (Vremenska hišica) v parku pred „Narodnim domom“ stoji že več dni in ljudje jo hodijo pridno ogledovat. Tisti, ki se zanimajo za to, kaj kažejo instrumentje, so z začudenjem opazili, da ravno jeden najvažnejših, namreč „registrirni aparat“, ne funkcijonira.

— (Prvi avtomobil) se je včeraj pojavil v Ljubljani in obudil največjo senzacijo. Paglavci so se kar trumoma podili za njim. Avtomobil je last barona Codellija, kateri se je z njim pripeljal z Dunaja.

— (Hijena.) Včeraj je bil pri tukajšnjem c. kr. okrajnemu sodišču Karol Kattauer obsojen na 7 dni zavora, ker je dolžil mestne policijske stražnike in mestne policijske uradnike, da niso ničesar ukrenili, dasi jim je bil on svoj čas naznanil, da je bila ušla hijena iz Schultzejeve menažerije. Sedaj se je pred sodiščem dognalo, da je Kattauer neresenico govoril.

— (Mila jesen.) Z Ribnega pri Bledu nam je gdč. Franjica Pogačnik poslala lepih cvetic v dokaz, da je tudi v bližini Triglava jesen mila in prijazna.

— (Imenovanje.) Provizorni glavni učitelj na učiteljsku v Kopru gosp. Al. Šubic je imenovan definitivnim glavnim učiteljem.

— (Samomor.) V mestnem zaporu v Celju se je obesil 36letni dninar Alojzij Kosec iz Št. Lorenca.

— („Pobratimstvo“) se bode zvalo novo jugoslovansko akad. glasbeno društvo, ki se ravno kar snuje v Gradcu in koje lahko postane, ako se ideja uresniči, velikega pomena ne samo za slovanske dijake, ampak tudi za vse slovanski živelj v Gradcu in obče. Smoter tega društva je, da družji v bratski slogi vse jugoslovanske dijake, Hrvate in Srbe, Slovence in Bolgare! Da bi se ta krasna ideja združitve dosedaj sovražnih še bratov vsaj na nepolitičnem polju posrečila, v to pomozi Bog!

— (Kazenske obravnave radi protitalijanskimi izgrediv v Nabrežini in v Devinu) proti prvi skupini obtožencev je bila bila včeraj zvečer dognana. Obsojeni so: Anton Bukavec in Benedikt Primožič na 20 mesecev, Jos. Marica na 14 me-

secev, Friderik Devetak na 7 mesecev, Jos. Gruden na 8 mesecev, Viljem Klarič, Ivan Caharija in Peter Brunat na 6 mesecev, Ermenegilt Bressau na 5 mesecev ječe in Fran Pertot na 20 dni zavora. Oproščeni so bili: Vinc. Toros, Andrej Frolja, Jos. Caharija in Rok Caharija.

* (Jubilejne kolajne [medalje]) Okoli 3 milijone 40.000 kolajn bode 2. decembra t. l. razdanih za spomin na cesarjev 50letni vladarski jubilej. Zlatih jubilejnih kolajn se je skovalo le 50, a še teh ne bodo razdali vseh, ker ni dovelj opravičen- cev. Vsaka zlata kolajna stane okoli 500 gld. Dobé jo tisti, ki služijo 50 ali več let zdržema cesarju. Na dvoru jo dobi poleg vladarja le še nadvojvoda Rainer. Vse kolajne skupaj stanejo okoli 1 milj. gld.

* (Morilec spi poleg umorjene žene.) Kakor smo poročali, je v Schattau pri Zaojmu ubil s sekiro delavec Anton Scheiber svojo ženo. Ker se je bal odnesti truplo iz hiše, je je dejal na jedino postelj ter spal 3 tedne poleg goilega trupla. Kuhali si je sam in jedel vedno poleg trupla. Komisija je morala bežati iz sobe, kjer je ležalo truplo, tako strašno je smrdelo. Morilec pravi, da je ubil ženo tekom prepira, kateri je nastal ponoči 1. nov. t. l.

* (Samomor zakoncev.) V Belemgradu je 13. t. m. ogerski emigrant dr. Arytalos najprve ustrelil svojo ženo, potem pa še samega sebe. Oba sta bila že stara ter povsod splošno priljubljena. Vzrok temu činu je neznan.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Vesela družba pri g. Windischerju v Kranji pri svatbi g. prof. Doklerja 21 kron 40 vin. (nabral g. prof. Stritof). — G. Pavo Svetec, cand. jur. v Litiji, 10 kron, prejete za darilo za dobro vinsko kupčijo. — „Veseli kapucinčki“ na Kalcib pri Logatci 6 kron 36 vin. — Skupaj 37 kron 70 vin. Živel rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Za Prešernov spomenik v Ljubljani: Gg. rodoljubi iz Zagorja in Kuežaka, kateri žele, da bi dobil Prešeren v stolici — v Ljubljani — res lep spomenik 12 kron 40 vinarjev (po g. Domicelju v Zagorji). — Gg. pevci „Bralnega društva“ na Bledu 9 kron, nabrane v veseli družbi v g. J. Peternevi gostilni — Skupaj 21 kron 40 vinarjev. — Živel rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 16. novembra. V današnji seji poslanske zbornice je Daszynski na nekrvav način justficiral Wolfa, kateremu je dokazal, da je plačan razgrajatelj. Daszynski je dokazal, da so v nemških delih Češke v javnih gostilnah postavljene pušice, kjer se pobirajo darovi za Wolfa, in da se siromašnim delavcem in delavkam od zaslužka odtrgavajo prispevki za Wolfa. Občine Homutov, Žatec, Most, Duchcov, Liberce dajejo Wolfu podpore iz občinskih blagajnic. Liberce so mu dale 800 gold., okoliške občine 2000 gld., v Hebu je bilo zanj nabranih 2600 mark v zlatu in celo občina Rohlice, ki je tako revna, da ne more občinskih siromakov podpirati in jim dovoljuje, da beračijo od hiše do hiše, je Wolfu plačala 50 gld. Na ta način je Wolf zberačil že ti-soče. Tudi dopisnice-razglednice z njegovim podpisom se prodajajo, a za vsak podpis mu je plačati 10 kr. Daszynski je izjavil, da je Wolfa razkrinkal, ker se je ta drznil mu očitati laž in obrekovanje. Daszynskega razkritja so obudila velikansko senzacijo. Mej Daszynskega govorom je prišel Wolf v zbornico, a ko je slišal, kaj se govori, je pobegnil. Prade je trdil, da se ni zbiralo za Wolfa, ampak za njegov list, da torej Wolfova politika ni spekulacija, in je napadal predsednika Fuchsa, zakaj da je Daszynskemu dovolil govoriti. Nacionalci so silno poparjeni. Zbornica je potem nadaljevala razpravo o obtožnem predlogu proti Badeniju. Govorila sta Berner in dr. Menger. Seja traja še. Prihodnja seja bo jutri.

Dunaj 16. novembra. Ob 3/4 na 3. uro se je primeril velik škandal. Po Mengerjevem govoru je dr. Ferjančič pretrgal razpravo o obtožnem predlogu. Temu so Nemci ugovarjali s huronskim vpitjem. Dr. Ferjančič je vprašal zbornico. V tem so prišli člani nemške kat. ljudske stranke, katere je opozicija pozdravila z vpitjem in psovkami. Dr. Ferjančič je konstatoval, da je večina za njegov predlog. Nemci so zopet hrupno razgrajali in zahtevali glasovanje po imenih, a dr. Ferjančič se ni udal, rekši, da ostane pri tem, kar se je enunciralo, in ostalo je.

Dunaj 16. novembra. Predsednikom višjega sodišča v Pragi je imenovan podpredsednik Jansa; predsednik kazenskega sodišča v Pragi, Kalina, je imenovan višjesodnim predsednikom na Dunaju namesto Kralla, ki gre v pokoj.

Dunaj 16. novembra. Novi bankovci bodo jako lepi. Barve bodo svetlorudečkaste, napis pa bo v nemškem, češkem, poljskem, slovenskem, hrvaškem, rumunskem in srbskem jeziku.

Gradec 16. novembra. Pri današnji inštalaciji župana Grafa je namestnik Bacquehem zlasti naglašal, da je naloga obč. sveta gojiti dinastični čut.

Budimpešta 16. novembra. V današnji seji so se primerili veliki škandali, ker je Barffy rekel, da pride vsled obstrukcije ustava v nevarnost. Opozicija je Banffyja psovala, vpila „Abzug“ in silno razgrajala.

Pariz 16. novembra. Kasacijski dvor je naznanil ministru za kolonije, da je sklenil obvestiti Dreyfusa najkrajšim potom o začetni reviziji njegove zadeve in ga pozvati, naj naznani svoja obrambena sredstva.

Geneno domače zdravilo. Za uravnavo in ohranitev dobrega prebavljenja se priporoča raba mnogo desetletij dobroznane, pristnega „Mell-ovega Seidlitz-praska“, ki se dobi za nizko ceno in kateri upliva najbolj trajno na vse težkote prebavljenja. Originalna škatljica 1 gld. a. v. Po poštne povzeto razpošilja ta prašek vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni zalagatelj na DUNAJI, Tuchlauben 9. V lekarnah na deželi je izrecno zahtevati MOLL-ov prepat, razpoznavan z varnostno znamko in podpisom. Manj kot 2 škatljici se ne pošlje naravnost. 1 (5-16)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

November	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
15.	9. zvečer	742.5	8.4	sr. jzah.	oblačno	0.0
16.	7. zjutraj	741.8	7.2	sl. jvzh.	oblačno	
	2. popol.	741.2	9.2	sr. vzhod.	oblačno	

Srednja večerajšnja temperatura 8.8°, sa 5.1° nad normalom.

Dunajska borza.

dne 16. novembra 1898.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	100		75	
Avstrijska zlata renta	119		70	
Avstrijska krona renta 4%	101		25	
Ogerska zlata renta 4%	119		55	
Ogerska krona renta 4%	97		75	
Avstro-ogerske bančne delnice	910		—	
Kreditne delnice	353		—	
London vista	120		50	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58		95	
20 mark	11		78	
20 frankov	9		55	
Italijanski bankovci	43		75	
C. kr. cekini	5		68	

Ces. kr. avstrijske državne železnice

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. oktobra 1898. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetter na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lenč - Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj Marijine vane, Heb, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — **Proga v Novo mesto iz v Kočevje.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 15 m. zjutraj, ob 12. uri 55 m. popoldne, ob 6. uri 30 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano j. k. Proga iz Trbiža.** Ob 5. uri 45 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 17 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Genevo Curiha, Bregenca, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca Pontabla. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Mešani vlaki: Ob 8. uri 19 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 35 m. zvečer. — **Odhod iz Ljubljane d. k. v Kamnik.** Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 min. zvečer, zadnji samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. — **Prihod v Ljubljano d. k. iz Kamnika.** Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 min. zvečer, poslednji vlak samo ob nedeljah in praznikih v oktobru. (1044)

Prodaja dalmatinskega vina

(lastnega pridelka iz Jemenic pri Spletu)

Filipa Ivanišević-a

Šiška št. 150.

Velika zaloga (1757-2)

belega in črnega vina
najboljše vrste po najpovoljnejših cenah.

Gotovo pomagajo

splošno priznane

Kaiser-jeve

karamele iz poprove mete

pri pomankanju teka, žledenih bolečinah in slabem, pokvarjenem želodcu. Pristne v zavojčkih po 20 kr. se dobivajo v lekarni „pri slatnem orlu“ pri železnem mostu in pri U. pl. Trakoesy-jm v Ljubljani. (1650-3)

Zdravo stanovanje

v III. nadstropji, s 3 sobami in pritlikinami, odda se s 1. februarjem 1899 v najem. — Več se izve v manufakturni trgovini Pod Trančo. (1746-2)

Dobro ohranjene

stelaže za branjarijo

se kupijo. (1776-2)

Ponudbe do 18. t. m. na upravnistvo tega lista.

Prodajalnica

na Dunajski cesti blizu Ježice se radi boleznimi odda v najem. Pripravna je posebno za šivilje. (1785)

Različno opravo

za posetno sobo in druge stvari
proda po ceni (1739-2)

Bartolo Tomšič

Gledališke ulice št. 5, II. nadstropje.

Tovarna na južnem Štajerskem
išče spretnega, v bilanci izurjenega
knjigovodjo

veščega slovenskega in nemškega jezika, da bi skoro mogel vstopiti. (1786-1)

Ponudbe v obeh jezikih naj se pošiljajo pod „knjigovodja“ upravnistvu „Slov. Naroda“.

Brusnice (Pretselbeeren) s sladkorjem vkuhane, izbornega okusa, 5 klgr. v opleteni steklenici za gld. 2.70;

Malinov sok, pristno naravno blago, s sladkorjem vkuhan, steklenica 5 klgr. za gld. 3.—; (1740-3)

Vkukano iz maline, jagod, marelo, ribeza in gelée iz šipečjih jagod, 5 steklenic v zabojčku 5 klgr. za gld. 3.—;

Kompoti, najfinjši, s sladkorjem v pari vkuhani, v zabojčku 5 klgr. gld. 2.70 franko na vsako pošto postajo pošilja

Bohumil Beneš, cukrar
v Polici nad Metuji (Politz a. d. Mettau), Češko.

RONCEGNO

najmočnejša naravna, arsen in železo so-
držujoča mineralna voda (1238-11)

priporočena od prvih medicinskih avtoritet pri:
anemiji, klorosi, poltnih, živčnih in ženskih
boleznih, malariji itd.

Pitno zdravljenje uporablja se skozi celo leto.
Zaloga v vseh trgovinah z mineralno vodo in lekarnah.

Št. 39.271.

Razglas.

(1783-1)

Z ozirom na to, da je promet do državnega kolodvora po novo zgrajeni Bleiweisovi cesti odprt, naznanja podpisani mestni magistrat, da bode odslej cesta na Rudolfovo železnico iz varnostnih ozirov javnemu prometu z vozovi zaprta; k posestvom ob tej cesti pa da bode dovoljen dovoz le z Bleiweisove ceste.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 9. novembra 1898.

VIZITNICE Narodna Tiskarna.

Dijaška ustanova.

S pričetkom tekočega šolskega leta izpraznjena je pri ljubljanskem magistratu **Jedna cesar Fran Josipovih ustanov za realce v znesku 50 gld. na leto.**

Pravico do teh ustanov imajo v Ljubljano pristojni ali, ko bi tacih prosilcev ne bilo, na Kranjskem sploh rojeni revni dijaki tukajšnje c. kr. višje realke. — Prošnje za podelitev te ustanove vložiti je s potrebnimi dokazili vred do 30. t. m. pri šolskem ravnateljstvu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane

dne 3. novembra 1898.

Najlepša luč

se doseže, ako se uporablja

Tržaško cesarsko kronino kristalno olje
(varstveni petrolej).

Prednosti: Absolutno bel plamen, gori brez smradu in se ne vname.

V izvornih posodah à 15 klgr. po 26 kr. klgr. franko na dom.

Za posodo ni nič vložiti. Naročila z dežele se izvrše po povzetju v zabojih po 2 posodi franko zaboje. (1679-6)

V Ljubljani prodajajo: T. Jenačin, Jeglič & Leskovic, M. Kastner, Eordin Jos., Perdan Ivan, Schiffer Viktor, F. Terdina, Konsumno društvo.

Zdravstveno varstvo sopilnih organov.

Velikanski uspeh!

Nič več prahu! ←

→ Nič škropenja!

Nič ribanja sobnih tal!

Najboljša ohrana sobnih tal je iznajditelja Henrika Zentner-ja postavno zavarovano

prašno olje

posebne važnosti za bolnice, trgovske prostore, šole, pisarne, kavarne, gostilne, čakalnice na železniških postajah i. t. d.

Natančneje se izve v jedini tovarniški zalogi za Kranjsko pri

J. S. Benedikt-u v Ljubljani

na Starem trgu št. 9. (1749-3)